

Sygn. akt IV U 548/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 kwietnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Magdalena Piątkowska

Protokolant : Katarzyna Zych

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 kwietnia 2016 roku w Ś.

sprawy z odwołania **M. Ł.** reprezentowanej przez M. P.

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania
o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W.

z dnia (...)roku, znak: ZP. (...). (...)

o ustalenie niepełnosprawności

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki M. M. P. wniosła odwołanie od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. z dnia (...) roku, nie zaliczającego jej do osób niepełnosprawnych wymagających konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji. W uzasadnieniu wskazała, że do lipca 2015 roku pobierała świadczenie pielęgnacyjne, oraz podniosła, że powódka wymaga stałej opieki.

Strona pozwana Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. wniosła o oddalenie odwołania. W uzasadnieniu pisma wskazała, że naruszenie sprawności organizmu dziecka powoduje jedynie konieczność zapewnienia czasowej pomocy i nie uprawnia do wskazania, o które wnioskuje przedstawiciel ustawy powódki.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W 2010 roku rozpoznano u powódki przewlekłą nieswoistą chorobę zapalną jelit (choroba L. – C.). W przeszłości z powodu zaostrzeń procesu chorobowego w leczeniu stosowano m. in. sterydoterapię systemową oraz leki immunosupresyjne. Obecnie stwierdza się remisję endoskopową choroby oraz brak aktywności choroby.

Orzeczeniem z dnia (...)roku (...) ds. Orzekania o Niepełnosprawności w W. zaliczył powódkę do osób niepełnosprawnych do dnia (...) roku oraz orzekł m. in., że powódka nie wymaga konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji (punkt 7 wskazań orzeczenia).

W dniu (...) roku Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. uchylił powyższe orzeczenie w części dotyczącej ustaleń zawartych w punktach 5 i 6 i orzekł o konieczności zaopatrzenia

w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze oraz pomoce techniczne, ułatwiające funkcjonowanie powódki – wg wskazań medycznych oraz o konieczności korzystania z systemu środowiskowego wsparcia w samodzielnej egzystencji.

Dowody:

- akta (...) w załączeniu

- opinia biegłego sądowego z dnia 29.01.2016r. – k. 12-14.

M. Ł. zaliczona do niepełnosprawnych nie wymaga konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji. Stan zdrowia małoletniej z punktu widzenia specjalisty gastroenterologa w pełni uzasadnia do zaliczenia dziecka do osób niepełnosprawnych, jednocześnie nie daje aktualnie podstaw, w myśl obowiązujących przepisów prawa oraz standardów orzecznich do zaliczenia powódki do osób niepełnosprawnych wymagających konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego z dnia 05.02.2016r. – k. 13-15.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył :

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 4a ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (DZ. U. z 2011 roku , nr 127 , poz. 721 ze zmianami) osoby, które nie ukończyły 16 roku życia zaliczane są do osób niepełnosprawnych, jeżeli mają naruszoną sprawność fizyczną lub psychiczną o przewidywanym okresie trwania powyżej 12 miesięcy, z powodu wady wrodzonej, długotrwałej choroby lub uszkodzenia organizmu, powodującą konieczność zapewnienia im całkowitej opieki lub pomocy w zaspokajaniu podstawowych potrzeb życiowych w sposób przewyższający wsparcie potrzebne osobie w danym wieku.

Natomiast § 1 pkt 2 Rozporządzenia ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 1 lutego 2002 roku w sprawie kryteriów oceny niepełnosprawności u osób w wieku do 16 roku życia (Dz. U. z dnia 1 marca 2002 r.) stanowi, że oceny niepełnosprawności u osoby w wieku do 16 roku życia, zwanej dalej "dzieckiem", dokonuje się na podstawie niezdolności do zaspokajania podstawowych potrzeb życiowych, takich jak: samoobsługa, samodzielne poruszanie się, komunikowanie z otoczeniem, powodującej konieczność zapewnienia stałej opieki lub pomocy, w sposób przewyższający zakres opieki nad zdrowym dzieckiem w danym wieku.

Jak wynika z materiału dowodowego, w szczególności z opinii powołanego w sprawie biegłego specjalisty chorób dziecięcych dr nauk med. A. S., powódka zaliczona do niepełnosprawnych nie wymaga konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji. Ponadto biegły stwierdził, że stan zdrowia dziecka z punktu widzenia specjalisty gastroenterologa w pełni uzasadnia do zaliczenia powódki do osób niepełnosprawnych, jednocześnie nie daje aktualnie podstaw do zaliczenia powódki do osób niepełnosprawnych wymagających konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji.

Całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego przemawia za uznaniem opinii jako rzeczowej, spójnej i wyprowadzającej logiczne wnioski końcowe i Sąd nie dopatrył się jakichkolwiek przyczyn dla których opinia ta miałyby utracić walor wiarygodnego dowodu w sprawie. Opinia biegłego zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, ma na celu ułatwienie sądowi należytej oceny zebranego materiału wtedy, gdy potrzebne są wiadomości specjalne. Podlega jak inne dowody ocenie według art. 233§ 1 kpc, lecz odróżniają ją szczególne kryteria oceny, które stanowią zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii,

sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii nie jest więc przedstawienie faktów lecz ich ocena na podstawie wiadomości specjalnych.

Wprawdzie przedstawicielka ustawowa powódki złożyła zastrzeżenia do przedmiotowej opinii, ale zdaniem Sądu była to niemerytoryczna i niczym nie poparta polemika laika z wysoko wykwalifikowanym specjalistą, zmierzająca wyłącznie do zanegowania wniosków niekorzystnych dla powódki.

Wobec braku podstaw do zmiany orzeczenia Sąd na podstawie art. 477¹⁴ §1 kpc odwołanie oddalił.